

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 766/2023
24.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Драгане Миросављевић, Зорана Хаџића, Весне Субић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиље АА и ..., чији је пуномоћник Славиша Вукосављевић, адвокат из ..., против туженог Клиничко болничког центра „Др Драгиша Мишовић - Дедиње“ Београд, кога заступа Државно правобранилаштво, Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3920/21 од 15.10.2021. године, у седници одржаној 24.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3920/21 од 15.10.2021. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж1 3920/21 од 15.10.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П1 3306/19 од 10.06.2021. године, исправљене решењем тог суда П1 7362/21 од 24.12.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име мање исплаћене зараде за период од септембра 2016. године до јануара 2019. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом од доспелости до исплате и да на досуђени износ у корист тужиље изврши уплату надлежном фонду ПИО РФ ПИО Филијала Београд доприносе за пензијско и инвалидско осигурање. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиљи плати трошкове парничног поступка од 67.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж1 3920/21 од 15.10.2021. године, ставом првим изреке, потврђена је првостепена пресуда у делу става првог изреке којим је усвојен тужбени захтев за исплату главног потраживања за период од новембра 2016. године до маја 2018. године са припадајућим доприносима за пензијско и инвалидско осигурање и за исплату главног потраживања за период од јуна 2018. године до јануара 2019. године са припадајућим каматом и доприносима за пензијско и инвалидско осигурање и у том делу је жалба туженог, одбијена као неоснована. Ставом другим изреке, укинута је првостепена пресуда у преосталом делу става првог изреке за износ главног потраживања за септембар 2016. године са припадајућим

доприносима за пензијско и инвалидско осигурање за тај месец и у погледу одлуке о законској затезној камати на износ главног потраживања за период од септембра 2016. године до маја 2018. године и у ставу другом изреке и у том делу је предмет упућен истом суду на поновно суђење.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној применом члана 404. ЗПП.

По оцени Врховног суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији туженог, као изузетно дозвољеној, на основу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23). Предмет тражене правне заштите о ком је одлучено побијаном пресудом је накнада штете на име мање исплаћене минималне зараде. О овом праву тужиље и висини тражене разлике судови су одлучили у складу са правним схватањем израженим кроз одлуке Врховног суда у предметима са правним и чињеничним стањем као у овој правној ствари, па у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, из којих разлога је одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

На основу члана 441. ЗПП, ревизија је увек дозвољена у споровима о заснивању, постојању и престанку радног односа. Уколико се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, што је овде случај, дозвољеност ревизије се цени на основу члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, којом је прописано да ревизија није дозвољена ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 08.10.2019. године. Вредност предмета спора побијаног дела је 75.435,37 динара.

Имајући у виду да је ово имовинскоправни спор у ком се тужбени захтев односи на новчано потраживање у ком побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена на основу члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић